

[Justitsministeren.]

Bemærkninger, som Professor Krabbe allerede har fremsat, og hvoraf enkelte paa-viser Smaafejl, som bør rettes.

Om Dødsstraffens Bortfald var jo i Virkeligheden det ærede Medlem Hr. Pürschel enig med mig, og det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Vagn Bro; og saa behøver vi ikke vidtløftigt at diskutere Emnet, naar vi praktisk talt er enige om, hvad der skal ske.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at betingede Domme ikke skulde være paa 2 Aar, at det var for kort et Tidsrum at give som Prøvetid. Det er naturligvis en Ting, man kan forhandle om, om det altid skal være 5 Aar, eller om der er noget Sted mellem 2 og 5 Aar, hvor man ogsaa kan standse; det vil vi let kunne forhandle os til Rette om.

Med Hensyn til § 59 fandt det ærede Medlem Hr. Pürschel, at det var uheldigt, at Muligheden for at skaffe sigtede Arbejde var et Hensyn, som man mente burde gøre sig gældende i paakommende Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om betingede Domme; for saa kan man jo ikke saa nemt blive betinget domfældt, siger det ærede Medlem Hr. Pürschel, i en Tid, hvor der er stor Arbejdsløshed, som i en Tid, hvor der er meget Arbejde. Det er en meget ram-mende og rigtig Bemærkning, men jeg mener dog ikke, at man af den Grund uden videre kan vrage Hensynet til, om der kan skaffes sigtede Arbejde; for det, det gælder om, naar vedkommende skal have en betinget Dom, er jo, at han kan holde sig ærlig og vel, om jeg saa maa sige, i de 2, 3, 4 eller 5 Aar, som Prøvetiden er, og det er næsten altid en Betingelse herfor, at vedkommende kan faa Arbejde. Hvis der ikke er nogen Ud-sigt til, at han kan faa Arbejde, er der destoværre til Gængæld en nærliggende Ud-sigt til, at han ikke kan leve paa ærlig Maade, og saa kan det jo ikke hjælpe stort at give ham den betingede Dom. Men skulde det være det ærede Medlem meget magtpaaliggende, at disse Ord udgik af Paragraffen, og kan der derom samles Tilslutning i Udvalget, saa er det ikke Ord, som for mig er saa overordentlig vigtige. Jeg tror nemlig, at Hensynet alligevel vil blive taget.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel nævnte, at Professor Krabbe i den af os begge tidligere nævnte Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“ havde beklaget, at Kriminalstatistikken var kørt i Staa. Dette har jeg

ogsaa følt som noget uheldigt, og jeg har da fra Statistisk Departement skaffet mig lidt Oplysning om, hvorledes de betingede Domme og Benaadninger har virket i Prøvetiden i de senere Aar indtil 1925. Jeg er altsaa i Besiddelse af nogen Statistik paa dette Omraade, og det skal være mig en Glæde at tilstille Udvalget den, saa snart det ønsker det.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel ud-talte dernæst, at der i § 99 var for lav en Strafferamme for den, som førte Krig ind over Danmarks Grænse. Jeg skal ind-rømme, at det er en meget stor Forbry-delse; og som Professor Krabbe rigtigt be-mærker i sin Artikel i „Ugeskrift for Rets-væsen“, maa det jo være noget meget slemt at opleve i en fredsvenlig Kellogg-Pagt-Tid. Det maa jeg erkende, og hvis man vil have denne Strafferamme sat højere op, skal det heller ikke komme til at skille os. Vi har dog vel alle Grund til at haabe, at saadanne Forbrydelser ikke skal blive udført.

Hvad Ærefornærmelser angaar, kom det ærede Medlem Hr. Pürschel ind paa et Punkt, hvor det vil være mig noget vanskeligt at blive enig med det ærede Medlem. Det er den Bestemmelse, som fandtes i det tidligere Forslag om, at hvor en Ærefornærmelse var fremsat i en grov Form, en Form, som i sig selv var krænkende, altsaa med Skældsord, kunde den ærefornærmede indskrænke sig til alene at anlægge Sag i Anledning af de i For-men krænkende Ord uden at anlægge Sag i Anledning af de Ord, som indeholdt en virkelig Ærefornærmelse. Det forekommer mig, at dette let kan føre til, at en, der virkelig har gjort sig skyldig i Handlinger, som burde paatales, og derfor ikke kan faa den virkelige Ærefornærmelse kendt død og magtesløs og belagt med en Bøde, kan skaffe sig et Skin af at være forurettet derved, at han anlægger Sag alene for et Par grove Ord og faar en Dom over et Blad i Anledning af, at det, forbitret over, at denne Person har baaret sig skændigt ad, letsindigt har anvendt nogle grove Ord i den paagældende Artikel; og der kan fremkomme den Humbug, at Redaktøren bliver dømt, og Slyng-len kommer til at staa med en Dom over Redaktøren, saaledes at han overfor naive Mennesker kan skaffe sig Udseende af, at han er en hæderkronet Mand, som nu har slaaet Bagvaskeren til Jorden ved Dom-stolens Hjælp. Det skulde vi jo nødigt naa til, og derfor tror jeg, det er rigtigt at bevare Paragraffen i den Form, den nu